

dan, stille vi os her ikke ubetinget imod det, skønt vi af de Grunde, som bleve udtalte ved 1ste Behandling, og som nu yderligere ere blevne udviklede af det ærede Medlem for 9de Kredts (S. Jensen), ikke kunne indse, at det er absolut nødvendigt at faa en saadan, ligesom det ogsaa er forbundet med temmelig store Bekostninger. Ikke desto mindre have vi jo i Betænkningen antydet, at vi vilde være villige dertil, under Betingelse af, at der nedlægges et Statsseminarium. Det er for mit Bedkommende aldeles ikke af den Grund, at jeg er imod Statsseminarier, tværtimod. Jeg ønsker den udviklede, forbedrede, gjorde dygtige og energiske, ligesom jeg ønsker Frie Seminarierne det samme, men det komme vi til under den følgende Sag, og det skal jeg ikke her komme ind paa. Det er altsaa aldeles ikke af principielle Grunde, at jeg ønsker et Seminarium nedlagt, nej, jeg ønsker et bestemt Seminarium nedlagt, fordi jeg ikke finder, at det ifølge sin Beliggenhed er tidsvarende mere, og det er Ranum Seminarium. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se, at det nu, efter som Tiden er frede frem, mere kan være et tidsvarende offentligt Seminarium. Det er altsaa ingenlunde min Hensigt, at jeg skulde ønske det omdannet til et Kvindefseminarium, nej Hensigten er, at det skal nedlægges til Fordel for et Kvindefseminarium. Jeg skal meget kort ophjse, at den Kommune, i hvilken Seminariet ligger, er jo egentlig en Hede-kommune paa ca. 1 Kv.-Mils Størrelse. Jeg har i „Tray“ forvissjet mig om, hvad jeg allerede troede at vide, at det kan kaldes delvis en Hedekommune. Der er 200 Huse med Jord og 110 uden Jord — mærkeligt nok, at der er saa mange uden Jord — og ialt 1,716 Indbyggere. Det er aldeles umuligt, at der her kan komme en tidsvarende Dvelfesskole, ikke at tale om, at der ikke kan komme en tidsvarende Kommune-skole. Der kan ikke komme en tidsvarende Dvelfesskole, selv om Staten anlægger den, thi man kan ikke der saa Børn med den dertil nødvendige Skolegang. Den øverste Klasse gaar om Sommeren ikke mere end en Dag om Ugen i Skole, og man maa ikke gøre sig nogen Illusion om, at man blandt den fattige Befolkning kan fremkalde mere Skolegang. Nu have Seminarierne jo ikke kun til Formaal at skaffe Lærere til Landet, hvilket kan være rigtigt nok, lige saa rigtigt som at skaffe Lærere til Bjerne, og jeg siger da, at det ikke er tidsvarende at lægge Seminarier paa et Sted, hvor der ikke kan komme en Dvelfesskole. Hvorledes skulde Seminarier kunne, jeg havde nær sagt holde sine Elever vaagne, naar der er 14

Mil til den nærmeste By — jeg undtager her Løgstør, som jeg nok ved formelt regnes for en By, men reelt kun er en ren Landsby, og som har et mindre Indbyggertal end mangen en Landsby. Jeg siger derfor: lad os lægge Kvindefseminariet i en By, hvor det kan blive tidsvarende; kan det blive Tilfældet med Ribe, som jeg haaber, skal det glæde mig. Man kan godt lade det mandlige Seminarium ligge i en By, Bjerne kunne have Krav paa, at det ene Seminarium ligger i en Købstad, thi det er jo ikke blot til Landet, at der skal uddannes Lærere, men ogsaa til Bjerne, endog til Kjøbenhavn. Den Vej kan man gaa, og den vil jeg henstille til Overvejelse ved Sagens følgende Behandling. Saa kunne de, der holde paa Statsseminariet, saa deres og Kvinderne saa deres Seminarium; men jeg kan ikke nu komme nærmere ind herpaa, thi dertil er Stedet ikke ved en anden Behandling, hvor der skal være Tale om Vædringerne. Jeg har søgt min Bemerkinger ved Mindretallets Stilling, idet det ikke er uvilligt til at gaa med til et Kvindefseminarium, men kun paa den Betingelse, at man nedlægger et af de bestaaende Seminarier, der ikke er tidsvarende.

S. Jensen: Det er blot et Par Bemærkninger, som jeg vil gøre over for Spørgsmaalet om Valg af Stedet, hvor Seminariet skal ligge, om det skal være Silkeborg eller Ribe. Det gør ikke Sagen lettere, at to Medlemmer af Udvalget ere valgte i Ribe Kredsen, derjom det skulde have Indflydelse paa, hvor Seminariet skal ligge. Jeg kan godt forstaa, at der er en personlig Interesse, og det kan i alt Fald lyde lige saa godt, som da en Strandfoged ved Vesterhavet saa et Skib i Havsnød og saa gav sig til at bede: Herre, skal det strande, saa lad det ste i mit Stranden. Jeg kan godt forstaa Tanken, men jeg anser det for næsten umuligt, at Seminariet kan ligge i den yderste Krog af Landet, hvor det omtrent kommer til at ligge ubevemt for alle Eleverne. Det er ret mærkeligt, at da man begyndte at foreslaa Seminarier, saa skulde det absolut ligge paa Sjælland; saa senere vilde man have det til at ligge i Sylland, og saa kom man endelig til Midten af Sylland, og jeg skal indbrømme, at det kan være heldigt at saa det midt i Sylland, thi jeg tror nok, at i de daarligere vestjydske Egne er der Brug for Lærere, fordi det mange Gange kniber med at faa Seminarister til at tage mod de smaa Embeder. Men at det skulde være rimeligt at flytte til en saadan Ufrok som Ribe, forstaaar jeg ikke.